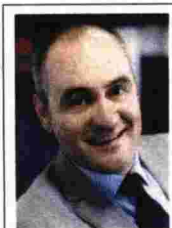

«ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ»

«Το νέο επιχειρηματικό περιβάλλον μετά την κρίση θα είναι σίγουρα διαφορετικό από το σημερινό». Αλήθεια, πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει τη συγκεκριμένη έκφραση; Και είμαστε βέβαιοι ότι είναι σωστή, αλλά αναρωτιέμαι: δεν θα πρέπει εμείς να σχεδιάσουμε και, εν τέλει, να δημιουργήσουμε αυτό το «νέο επιχειρηματικό περιβάλλον»;

Η στρατηγική που θα πρέπει ν' ακολουθηθεί από τις επιχειρήσεις μας για την επιτυχημένη προσαρμογή στα διεθνή δεδομένα, θα πρέπει να στοχεύει στην προσφορά ελκυστικών προς τον διεθνή καταναλωτή προϊόντων και υπηρεσιών, που θα ανταγωνίζονται τα ομοειδή τόσο σε όρους ποιότητας, όσο και σε όρους κόστους. Και για να επιτευχθεί

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

ο συγκεκριμένος στόχος, κατά την άποψή μας ο δρόμος είναι ένας: Η ευελιξία και οι γενικότερες ικανότητες των ίδιων των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών, που θα παρακολουθούν τις εξελίξεις στο εξωτερικό περιβάλλον, και θα λαμβάνουν ταχύτητα αποφάσεις που θα τις οδηγούν διαρκώς σε υψηλότερες αποδόσεις.

Αλλά, σε ποιο εξωτερικό περιβάλλον, μπορούν τα παραπάνω να γίνουν πραγματικότητα;

Οι στρεβλώσεις είναι πολλές, γνωστές, πολυσυζητημένες και αποτελούν σημαντικά προσκόμματα στην καθημερινή δραστηριοποίηση των επιχειρήσεων:

1. Η ισχύουσα φορολογική πολιτική και η γενικότερη φορολογική διοίκηση: Οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές αποτελούν το σημαντικότερο πρόσκομμα για την ανάπτυξη εξωστρεφούς επιχειρηματικότητας. Μάλιστα, η φοροδιαφυγή την εποχή της κρίσης αντί να μετριασθεί έχει πραγματικά μεγεθυνθεί.

2. Η γραφειοκρατία που σχετίζεται με την επιχειρηματικότητα: Ο ΣΒΒΕ υποστηρίζει ότι στο πλαίσιο της απλοποίησης του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, το πρώτο βήμα θα πρέπει να είναι η κωδικοποίηση της νομοθεσίας.

3. Η υπάρχουσα λειτουργία των αγορών: Αποτελεί σημαντικό συστατικό μιας βιομηχανικής πολιτικής η συνεπής, ακέραια και αδιάβλητη εφαρμογή των κανόνων λειτουργίας και ελέγχου των αγορών.

4. Η λειτουργία της δημόσιας διοίκησης: Δυστυχώς ακόμη και σήμερα, έξι χρόνια μετά την έναρξη της οικονομικής κρίσης, η δημόσια διοίκηση ανθίσταται σθεναρά σε οποιοσδήποτε εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις και αδυνατεί να ακολουθήσει τους ρυθμούς του συνεχώς μεταβαλλόμενου οικονομικού και κοινωνικού περιβάλλοντος.

5. Η λειτουργία της Δικαιοσύνης: Οι αναίτιες καθυστερήσεις στην απονομή δικαιοσύνης που αφορά ζητήματα της επιχειρηματικότητας, τρομάζουν τον οποιοδήποτε επιθυμεί να επενδύσει στη χώρα μας. Η αποφόρτιση των δικαστηρίων από την ενασχόλησή τους με ανούσιες υποθέσεις, μπορεί να συμβάλει καταλυτικά στην απεμπλοκή χρονιζόντων υποθέσεων των επιχειρήσεων στα δικαστήρια της χώρας, και να αναστρέψει το αρνητικό προφίλ της χώρας μας στο εξωτερικό.

Όμως, σε κάθε περίπτωση, πέρα και πάνω απ' όλα, κεντρικά ζητούμενα στο δρόμο για την «επόμενη μέρα μετά την κρίση» παραμένουν ο εξορθολογισμός και ο έλεγχος των κρατικών δαπανών, η δημιουργία κατάλληλων ελεγκτικών μηχανισμών που η ύπαρξή τους και μόνον θα μειώσει στο ελάχιστο τη φοροδιαφυγή, και, τέλος, η ύπαρξη δημόσιων πολιτικών που θα στηρίζουν έμπροκτα τη βιομηχανία κατά προτεραιότητα, και το σύνολο της εγχώριας υγιούς επιχειρηματικότητας.

Για να μπορέσουμε να κάνουμε πράξη επιτέλους το «τρίπτυχο»: επενδύσεις, παραγωγή και εξαγωγές.